

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 178. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613443728/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

paa disse Steder. Jeg bøiede mit Hoved imod Strømmen, og vaskede mine Hænder og mit Aasyn i de hellige Vande; tusinde glimtende Øine bleve da synlige, der hurtig igjen vege Pladsen for andre, og dybt i Floden troede jeg at opdage de Skytsaander, der væve dens grønne Slør, for at styrke os i Ulykken med Haabets Farve.«

»Du er en Sværnerske, Leontine,« sagde Czernim, og lagde sin Haand paa hendes Skulder, »der hang en Dugdraabe paa Maanens Horn, hvilken Erindrings Genius havde rystet af sine Vinger, denne Draabe sank i din Fødselsstund, og traf dit Øiclaag, derfor drømmer du nu om de gamle Minder, og Natens Taagebilleder lade dig ingen Ro.«

»Jeg vil ikke drømme længere, jeg vil see klart, derfor kommer jeg her, thi, til Trods for din Tausshed, kiender jeg dine Planer, Bonaventura, og jeg vil kun vide, hvorvidt de ere modnede.«

»Frygtede du ei for den eensomme og usikre Vei?« spurgte Bonaventura.

»Jeg frygter Intet, thi jeg er vel bevæbnet,« svarede hun, i det hun med en rask Bevægelse greb og fremviste den store Naal, der sad i hendes Fletninger.

»Hvis Alt forholder sig, som De fremstiller det,« sagde Adalbert til Bonaventura, »da vil ingen sand Polak vægre sig ved at gribe til Vaaben, forudsat at han sees Mulighed til Seier og Frihed.«

»Mulighed er der,« svarede Bonaventura, »i alle Hierter gives en hemmelig Tanke, som ingen Spejder fatter og udgrunder; meer end den halve Hær er vunden, og hver Dag optages nye Medlemmer i vort Forbund, Militairskolen i Warschau og de unge Officerer ere vore med Liv og Siæl; Geistligheden har forenet sig med os, Studenter, Videnskabsmænd og Kunstnere ligeledes, og selv i det fierne Lithauen have vore Venner udsaaet en Sæd, som ingen Hagelstorm fra Norden ganske kan nedslaae.«